

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 20. november 2017
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2016/0105 (COD)

14091/1/17
REV 1 ADD 1 REV 1

CODEC 1761
FRONT 459
VISA 418
COMIX 744

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Vedr.:	Udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår brugen af ind- og udrejsesystemet (førstebehandling) – Vedtagelse af den lovgivningsmæssige retsakt = Erklæringer

Erklæring fra Kommissionen

Forordningen om ind- og udrejsesystemet er i sin nuværende udformning i overensstemmelse med Kaliningrad-transitordningen som fastsat i forordning (EF) nr. 693/2003¹.

Kommissionen vil sikre den lovgivningsmæssige overensstemmelse mellem disse retsakter, hvis Kaliningrad-transitordningen fremover skulle blive ændret.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 af 14. april 2003 om indførelse af et særligt, forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD) samt om ændring af de fælles konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog (EUT L 99 af 17.4.2003, s. 8).

Erklæring fra Østrig

Østrig påskønner det estiske formandskabs ihærdige indsats for at opnå bred konsensus blandt medlemsstaterne i denne vigtige sag.

De retshåndhævende myndigheder har dog stadig ikke tilstrækkelig tilladelse til at få adgang til systemet med henblik på identifikation af tredjelandstatsborgere eller andre grupper, der har begået lovovertrædelser. Forhåbentlig findes der en løsning på dette problem ved hjælp af interoperabilitet.

Det ville også have været hensigtsmæssigt, hvis asylmyndighedernes adgang til ind- og udrejsesystemet havde været baseret på et effektivt samarbejde mellem asylmyndighederne i medlemsstaterne. Det er altafgørende, at redskaber som ind- og udrejsesystemet - som det har taget lang tid og mange finansielle og menneskelige ressourcer at udvikle - også kan anvendes effektivt. Asylmyndighedernes adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på præcis identifikation af tredjelandstatsborgere og med henblik på lettelse af sagsbehandling og tvangsmæssige tilbagesendelser ville have været en afgørende ekstra fordel ved ind- og udrejsesystemet.

Erklæring fra Kroatien

Republikken Kroatien støtter denne forordnings mål, da den bør bidrage til at forstærke og bevare en gunstig sikkerhedssituation på hele Den Europæiske Unions område, hvilket bl.a. kræver en bedre og mere operationel kontrol med de ydre grænser.

Dette mål bør i højeste grad anses for at være i Den Europæiske Unions borgeres interesse, og Republikken Kroatien finder det uacceptabelt, at denne forordning helt fra begyndelsen af den operationelle anvendelse ikke bruges ved Den Europæiske Unions ydre grænser, og at dens virkning dermed unødvendigt og ubegrundet mindskes. Det bør understreges, at ikrafttrædelsen af det nuværende forslag til forordning indebærer, at den eksisterende bestemmelse i Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, og de eksisterende bestemmelser i Republikken Kroatiens tiltrædelsestraktat som en integrerende del af gældende fællesskabsret suspenderes midlertidigt. Republikken Kroatien vil gerne påpege, at Europa-Kommissionen i selve titlen til forslaget til forordning har anordnet forordningens gennemførelse netop ved Unionens ydre grænser og dermed ligebehandling af alle medlemsstater.

Finder forordningen ikke ensartet anvendelse på fuldgyldige Schengenmedlemmer og dem, der er lige ved at blive fuldgyldige medlemmer, herunder Republikken Kroatien, ville denne forordnings mål blive sekundært, og ud over truslen mod den indre sikkerhed i Den Europæiske Union og den effektive bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet ville det også sende et negativt budskab til den brede europæiske offentlighed.

Rent operationelt ville det, hvis denne forordning ikke finder ensartet anvendelse, betyde, at varigheden af ophold for tredjelandsstatsborgere med kortvarigt ophold i EU ikke kan registreres, fordi der ikke er adgang til VIS gennem ind- og udrejsesystemet, og dermed at gyldigheden af et Schengenvisum ikke kan kontrolleres. Eftersom Republikken Kroatien anerkender dette visum som ligeværdigt i forhold til kroatiske visa, og fordi den ikke har adgang til VIS gennem ind- og udrejsesystemet, kunne den gøre det muligt for en indehaver af et ikkegyldigt visum, der rejser til et Schengenland, at rejse ind på dens område. Dette rejser desuden spørgsmålet om, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for at dække omkostningerne i forbindelse med disse personers tilbagesendelse.

Finder denne forordning desuden ikke anvendelse i Republikken Kroatien, ville det betyde, at der ikke er adgang til andre operationelle data om personer, der hyppigt passerer Den Europæiske Unions ydre grænser og Schengengrænsen, herunder potentielle terrorister og andre personer, der er mistænkelige rent sikkerhedsmæssigt.

En sådan uensartet anvendelse ville kunne få personer, der udgør en trussel mod Den Europæiske Unions indre sikkerhed, til at omdirigere deres bevægelser hen over disse grænser, hvor dette system ikke ville finde anvendelse. Hvad angår Republikken Kroatien, ville dette betyde en omdirigering til ca. 1 350 km af Den Europæiske Unions ydre grænser, også med tanke på tredjelande, hvor der er en udviklingstendens hen imod øget intolerance, radikalisme og voldelig ekstremisme, bl.a. forværret af fænomenet med fremmedkrigere, der vender tilbage til deres hjemlande fra krigsområder, hvilket også øger risikoen for terrorisme for Republikken Kroatien.

Hertil kommer, at en uensartet anvendelse af denne forordning også ville have alvorlige følger for strømmen af grænseoverskridende trafik, eftersom der ud over den systematiske kontrol, der er blevet indført, vil skulle bruges mere tid på manuelt i stedet for automatiseret behandling af rejsedokumenter, hvilket undergraver grænsevagternes passende sikkerhedsprofilering af passagerer.

På baggrund af ovenstående er Republikken Kroatien som en medlemsstat med en lang ydre grænse yderst interesseret i at finde en måde at anvende denne forordning på ved alle Den Europæiske Unions ydre grænser lige fra vedtagelsen, således at selve forordningens mål understøttes bedst muligt.
